

CZECH ATLANTIC FORUM

ČTVRTLETNÍK ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 5 / číslo 2 / červen 2023

**SLAVNOSTNÍ PIETNÍ AKT ANZAC DAY A DEN VÍTĚZSTVÍ
A OSLAVA 30 LET EXISTENCE ČAKO,
(22.4. 2023, ZÁMEK TÁBOR - MĚŠICE)**

SLOVO PREZIDENTA

Drazí čtenáři,
jaro je po chladném a deštivém dubnu v plném rozpuku s předzvěstí horkého léta.

Ruská invaze na Ukrajinu stále trvá, spojenecká všestranná pomoc Ukrajině neopadá, očekává se ukrajinská protiofenziva. Stále častější a ničivější jsou hackerské útoky v České republice (cílicí i na ČAKO) a další formy hybridních útoků. Nicméně se zdá, že evropská (dosud křehká) bezpečnostní resilience může v čase posilovat, což je dobrá zpráva.

V dubnu ČAKO uskutečnila jednu ze svých dvou hlavních akcí v roce – Slavnostní pietu ANZAC DAY a DEN VÍTĚZSTVÍ, tentokrát spojenou s oslavou 30. výročí založení (registrace) ČAKO. Celodenní akce v sobě zahrnuje:

slavnostní pietní akt v zámeckém parku, slavnostní mši svatou v zámeckém kostele, ceremonii hodnostního a funkčního jmenování členů ČAKO v Rytířském sále zámku, komorní koncert ve freskovém sále zámku a společenské setkání. Slavnost se tradičně uskutečnila v areálu barokního zámku Tábor – Měšice, a to s vynikajícími ohlasy zúčastněných hostů. Více čtete v CZAFO 2/2023 a na našem webu www.cakomise.cz.

V červnu bude provedeno významné Křeslo pro hosta – setkání s osobností české bezpečnostní komunity.

Uvítáme hned dvě osobnosti z různých oblastí profesního života – plk. doc. Felixe Černocho, CSc. (emeritního rektora a dlouholetého odborníka Ministerstva obrany ČR) a pana Romana Cabálka (emeritního generálního ředitele Microsoft ČR a současného ge-

nerálního ředitele Dell Technologies ČR, experta na kybernetickou bezpečnost, informační technologie a management).

ČAKO intenzivně pokračuje ve spolupráci s našimi partnery tuzemskými a zahraničními, a to i na konkrétní projektové bázi.

Sledujte oficiální web ČAKO, který je neustále aktualizován a je plný zajímavých textů a obrazové dokumentace (Slavnostní pieta ČAKO, korunovace britského krále, Den vítězství atd).

Milí kolegové, vážení přátelé, řídíme se vlastním rozvinutým rozumem, nepodléhejme žádným laciným pokusům indoktrinace, kampaním a (kvazi)ideologiím.

Nebuďme pouhými „postmodernisty“ a „korektivisty“, budme

autenticky sebou samými – samostatně myslícími a zásadově (ve prospěch demokratického právního státu) jednajícími subjekty. S přáním příjemného a ozdravujícího léta

Váš
Doc. Pavel Bílek

S hrdostí oznamujeme, že ke dni 7. 5. 2023 přesáhl počet návštěv webu ČAKO za období cca patnácti měsíců **100.000 (připojení)**. Velké díky patří všem zájemcům o nadčasové hodnoty demokratického právního státu v mezinárodním a evropském ukotvení!

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

DNY VÍTĚZSTVÍ

Ve dnech 5. – 9. 5. si připomínáme konečné osvobození našeho území – vítězství nad fašistickými (nacistickými) okupanty a konec 2. světové války v Evropě.

Čest a sláva našim hrdinům – obráncům vlasti, a to na všech frontách! Nezapomeneme!

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

US ARMY - Plzeň, květen 1945

KORUNOVACE

Dne 6. 5. 2023 se v Londýně uskutečnil velkolepý ceremoniál korunovace britského krále Karla III. Celý náročný akt (po 70ti letech) v sobě historicky a kulturně nese zásadní hodnotovou symboliku a poselství. Vnímejme je! Bůh chraň krále!

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA

STAVITELÉ MOSTŮ MEZI ČECHY A NĚMCI (DIE BRÜCKENBAUER ZWISCHEN DEUTSCHEN UND TSCHECHEN)

Sudetendeutscher Presse-
dienst (SdP) Österreich Nr. 39,
2023 Wien, am 03. April 2023
Karls-Preis für deutsch-tschechische
Brückenbauer Den nach
Kaiser Karl IV. benannten Eu-
ropäischen Karls-Preis der Su-
detendeutschen erhalten

beim Sudetendeutschen Tag
zu Pfingsten in Regensburg die
beiden Co-Vorsitzenden des offi-
ziellen, von beiden Regierungen
ernannten Deutsch-Tschechischen
Gesprächsforums, Bundes-
minister a.D Christian Schmidt
(CSU) und der tschechische
Sozialdemokrat Libor Rouček.
Bernd Posselt, Sprecher der Su-
detendeutschen Volksgruppe,
nannte die beiden Preisträger
„herausragende Brückenbauer
zwischen den Völkern, die seit
Jahrzehnten mit viel

Fingerspitzengefühl, Mut und
Nachhaltigkeit den Dialog zwis-
chen Deutschland und Tschech-
ien unter führender Einbe-
ziehung der Sudetendeutschen
vorangetrieben haben“. Außer-
dem seien Schmidt als Hoher
Beauftragter der internationa-
len Gemeinschaft für Bosnien-
Herzegowina und Rouček als
ehemaliger Vizepräsident des
Europäischen Parlamentes „vor-
bildliche

Europäer in einer Zeit, in der
vielfach die Wiederkehr des Na-
tionalismus droht“

MEMORIÁL ČESKO-NĚMECKÉHO PŘÁTELSTVÍ,
zámecký park barokního zámku Tábor-Měšice
Vystavěla a dotovala Mag. Bärbel Berwidová-Buquoyová,
1.Tajemnice Obvodního soudu Berlín-Wedding v.u.
Foto: Zdenka Pustayová

Sudetendeutscher Presse-
dienst (SdP) Österreich Nr. 39,
2023.

(Překlad:

Sudetoněmecká tisková slu-
žba /SdP), Rakousko, Nr. 39, 2023,
Vídeň, udělila dne 3. dubna 2023
ceny německo-českým „**stavite-
lům mostů**“ mezi oběma národy.
Tuto sudetoněmeckou cenu, po-
jmenovanou po císaři Karlovi IV.,
obdrželi v Regensburgu oba mís-
topředsedové vládního „**Němec-
ko-českého diskusního fóra**“,

spolkový ministr Christian
Schmidt v.v. CSU, a český sociální
demokrat Libor Rouček, někdejší
viceprezident Evropského parla-
mentu. Bernd Posselt, mluvčí su-
detoněmecké župy, označil oba
vyznamenané jako „**vynikající
stavitelé mostů, kteří celá deseti-
letí udržovali plodný dialog mezi
Němci a Čechy**“...“).

Překlad z němčiny: Bc. Christiá-
ne Berwidová-Kawellová, M.A.

Pokud budete mít cestu do Londýna a zajímá vás vojenská historie, určitě byste měli zavítat do „duchovní centra RAF“, tedy kostela St. Clement Danes, Central Church of the RAF. Najdete ho snadno, nachází se ve středu Londýna, u křižovatky ulice Strand s ulicemi Aldwych a Arundel Street.

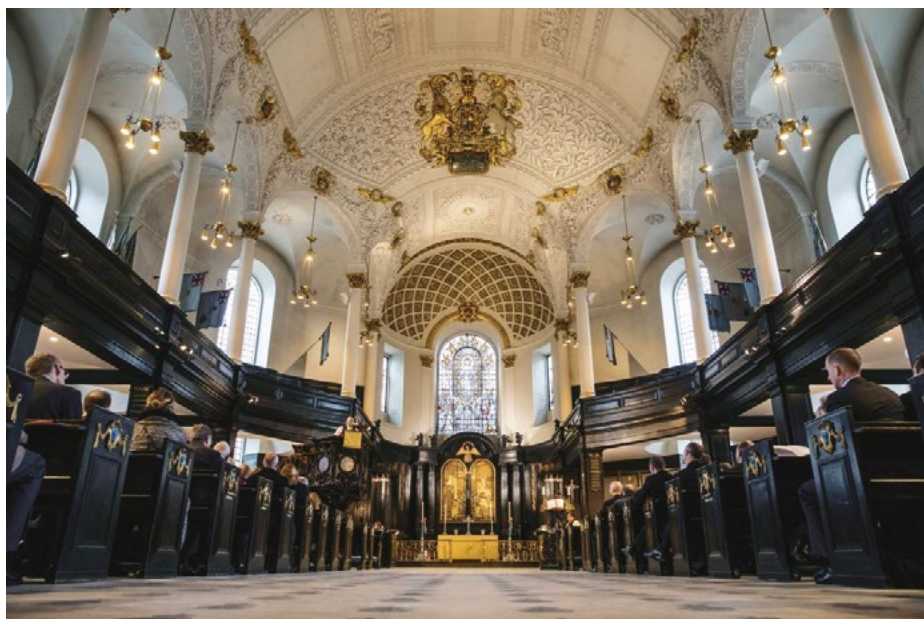
Kostel samotný má za sebou pohnutou historii dlouhou víc než tisíc let. V 9. století na tomto místě postavili první budovu kostela Dánové, které z londýnské City vypověděl král Alfréd Veliký. První písemná zmínka o tomto kostele se datuje do roku 1086, kdy byl zapsán do tzv. Domesday Book (Kniha Posledního soudu), kterou nechal vyhotovit Vilém Dobyvatel. Sloužila jako přehled majetků, které se nacházely v té době v zemi, a jako podklad k vybírání daní.

Patřil také templářům

Následující cca 150 let spravovali kostel templáři. Původní budova kostela sice unikla velkému požáru Londýna v roce 1666, záhy poté však byla zásadně přestavěna. Největší škody kostelu způsobilo německé bombardování 10. května 1941, kdy vyhořel a stát zůstaly jen obvodové zdi a věž. V roce 1958 přešly trosky kostela do správy Air Council, který vyvinul celosvětovou iniciativu za jeho obnovení. Nákladem čtvrt milionu liber (dnešních cca 4 mil. liber) pocházejících z různých příspěvků a darů se to podařilo a kostel se stal „duchovním srdcem RAF“.

Připomínka českých pilotů

V interiéru kostela se nachází řada pozoruhodností. V podlaze jsou například zasazena vyobrazení znaků jednotlivých útvarů RAF, včetně českých. V knihách vystavených ve vitrínách jsou zapsána jména všech příslušníků britského letectva, kteří padli anebo zůstaly nezvěstní během 2. sv. války. Správu kostela je možné v případě zájmu, např. při nějaké vzpomínkové akci, požádat, aby v knize bylo nalistováno jméno konkrétního vojáka, včetně těch českého původu.

St. Clement Danes, The Central Church of the RAF

Řada pozoruhodností

Výzdobu kostela dotváří bojové zástavy i různé věcné dary - například stříbrné i jiné koflíky, talíře a mísy s motivy RAF, památní meč s vyobrazením poplachu na letecké základně anebo zlaté valouny až z Austrálie. Během víc jak sedmdesáti let, kdy tento svatostánek slouží jako ústřední kostel RAF, se tak postupně stává i svérázným muzeem.

Jitka Lenková

Ladies and gentlemen,

We commemorate 100 years of the first edition of the book of the Czech fellow Coudenhove-Kalergi Pan-Europa. Maybe for you could be interesting that the first foreword to the Czech translation has been done by the 2nd Czechoslovak president (in that time Minister of Foreign Affairs) Edvard Beneš. We need to make the EU stronger and more integrated to prove a good perspective of lives of fellow EU citizens. We have the Single Market, we have the Charter of Fundamental Rights with court and parliament, both with residence in this still unofficial capital of the European Union. The Eu could have a position in the world only when it will be military and po-

litically more capable than the strongest Member State. The other way is to make a new federation of Germany and France with common government and parliament open for the others to join. I suppose the first alternative is more effective to continue all these efforts made by 3 generations of our ancestors at least. A patience and calm arguments devoted from climate change features, needed single voice in the defence and security policy of the European Union. The systemic rivalry between the US and China is there. We are witnessing an armed conflict on the European continent, where one is Russia a nuclear superpower and on the other side Ukraine - country which we want to admit into the European Union in the next decade at the latest.

The way we must go at first - there is the return to technological excellence and strategic autonomies in various fields within the European Union, respectively the European Economic Area, the North Atlantic Alliance, and the OECD countries. The unity of the climate goal can greatly help in the direction of the current technological revolution, or the energy and digital transition. Qualified majority decision-making on all issues affected by this change, including European de-

fence as an independent pillar of NATO, would certainly help.

According to the Centre for Regulation in Europe (CERRE), the European climate policy aimed to reduce carbon dioxide emissions by 80-95% in 2050 compared to 1990. To achieve this goal, the decarbonisation of heating/air conditioning of buildings and single-family homes (10% of all equivalent emissions CO₂ in the EU) and the transport sector (25% of all CO₂ equivalent emissions in the EU) as a basis. Therefore, if we deal with the energy sector and with it the energy mix, we only deal with two-thirds of all emissions, which must be kept in mind when reducing the human influence on air heating. That is why it is so important to go back to electric or hydrogen drives in transport. Of course, the future can also lie in synthetic fuels that preserve the basic principles of today's internal combustion engines. In the area of increasing the efficiency of heating/cooling buildings, it is a good idea to use all the offered EU programs and the National Recovery Plan, as emission allowances will be introduced for these sectors as well during 2027, as is already the standard in the energy sector. Yet the European Commission is making the next Delegated Act regarding possibility to produce low-carbon (currently called green) hydrogen by the nuclear energy.

Let me introduce two quotes: the first one is from the famous economist – one of founders of modern thinking - Scott Adam Smith (1723-1790): “We need the state to ensure peace, simple and understandable taxation and fair justice, or administration of public affairs. We can leave everything else to the natural development of forces in society.” The second one is from Raychelle Omamo, Kenya's Minister of Foreign Affairs, who said at the penultimate meeting of representatives of the 197 signatories in Scottish Glasgow at COP26:

“There will be no data sharing, accountability, and related cooperation without the creation of a multilateral just glo-

bal political system based on respect for the human being – human dignity and the sanctity of human life”. She also spoke about the fact that many of the conflicts of that time are the result of climate change, as well as migration or the disintegration of states, after all the G20 states alone are responsible for 78% of CO₂ equivalent emissions. So, the resolution of current crises is in our hands – this becoming a question of survival. This is not more an ethical or theological problem.

“It cannot suffice to invent new machines, new regulations, new institutions. It is necessary to change and improve our understanding of the true purpose of what we are and what we do in the world. Only such a new understanding will allow us to develop new models of behaviour, new scales of values and goals, and thereby invest the global regulations, treaties and institutions with a new spirit and meaning.” (Václav Havel, 2001, Source: citatis.com).

How could the European Union become a sovereign power for the XXI's century and be effective against the Russian aggression? Besides institutional changes like:

- a. the transformation of the Council, where now-a-days ministers of Member States are members. The new form of the Council should consist of nominated members by parliaments of Member states – e.g., two for each. Reasoning, there is to have stable members for both legislative bodies to make smoother all these proceedings and legislative changes necessary to realize the twin digital and green transitions, avoiding current frequent changing of people at sessions of the Council.
- b. the simplification of relations in-between the EU institutions could be a personal union of the presidents of the European Council and the European Commission, where members of Commission Collegium become in practice a Collective Adviso-

ry Body for such a president to lead the European Council – Heads or Prime Ministers of Member States under the Qualified Majority Formula.

- c. realizing the single currency compromise to make a currency board for Czechia, Denmark, Sweden, Hungary, and Poland, if they will not be able to overcome an emotional problem - giving up the national name of their currency - by 1st January 2030 (I suppose that Romania and Bulgaria will succeed to join the common currency in this decade).

We, as Europeans, could promote creation of an institution with a global impact on measures leading to the effective mitigation of climate change. The High Authority from the European Community of Coal and Steel seems to be a suitable model for such a global body.

Improving the strategic thinking in the EU Member States is also a necessary fundament to make a genuine workable defence and security policy, which can lead to proper investments in hardware, weapons systems, cybersecurity as well as intelligence. This is a way to change the EU from the current economic power to a world superpower in approximately 25-30 years. However, NATO remains unavoidable in any nuclear deterrence and space activities. Having a plan does not mean having the technologies ready to achieve the objectives set. So, the only way to go ahead is a step-by-step process. The European Commission is very well prepared to balance such a process in a good manner. It needs the competences to act as such in all the environmental, social, and economic dimensions at the same time. The Horizon Europe calls and subsequent projects together with the Resilience and Recovery Fund must be used to harmonize efforts in the Member State and at the EU level.

Macron's proposal for the EU allies of nuclear deterrence made three years ago at Ecole Militaire is one of French initiatives which is expected to con-

„19. výročí vstupu Polska do Evropské unie“
(Fotodokument zaslala CZAFO, Dr.Sybilla Berwidová,
Polsko)

tribute to developing European strategic autonomy in foreign and security policy and in the defence industry, under French leadership. Paris argues that Europe should strive for sovereignty in international politics in the face of an increasing strategic competition between great powers (the US and China) and of mounting differences in how Europe and the US view values and interests. Since 2016, France has been the driving force in the EU promoting the development of defence initiatives such as PESCO and the European Defence Fund. Paris (alongside Berlin)

has also initiated two armaments projects which will be of key importance for the development of the European defence industry. Within the Future Combat Air System (FCAS) project a 6th generation jet fighter and complementary unmanned systems will be developed. A next generation main battle tank will be the outcome of the Main Ground Combat System (MGCS) project. Both FCAS and MGCS are to enter service by around 2040.

The EU Defence and Security Policy must have a clear orientation, based on strategic bac-

Dr. Sybilla Berwid-Wójtowicz, Polsko

kgrounds, to ensure the survival of our values, and the promotion of our interests, by defining real threats by 2025. Such a document, known as the Strategic Compass, has been already issued by the European External Actions Service and undersigned by the High Representative for the Foreign Affairs and Security Josep Borrell. Without the Energy Union there is no security of supply, what could lead to the social unrest. To hold the social peace, one of the most desirable matters and pre-conditions of the successful pathway would remain as a principal challenge for the next trio of the Council presidencies, Spain, Belgium, and Hungary, up to the next round of elections for the European Parliament in 2024 and consequence nominations of European institutions' leaders. The sovereignty is recognized by others when it really come.

Ivo Kaplán,
International Conference
Paneurope, Strasburg 2023.

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA

NOVÝ PREZIDENT – NOVÁ NADĚJE...

Nejtenčí knihy na světě v oblasti satiry: „Dějiny ruské demokracie“, „Dějiny německého humoru“ a „Lexikon hrdinských činů československé armády“...Každý národ na této planetě má své nedokonalosti.

Nobody and nothing is perfect (Nikdo a nic není dokonalé). Selhat se dá všude a ve všem!

V lednu 2023 jsme si zvolili nového prezidenta, armádního generála Petra Pavla. Měl by být, alespoň podle amerických a západoevropských masmédií, jakousi znovuzrozenou osvětovou oporou českého národa. Uvidíme co z toho do budoucna vznikne... Již teď bych si přesto dovolil tvrdit, že Petr Pavel na to určité předpoklady má. Byl by

tím po T. G. Masarykovi a Václavu Havlovi třetím prezidentem, jenž má naprostou důvěru a podporu demokratických sil tohoto světa – a to rozhodně není málo!

Zdá se, že český národ konečně morálně, eticky a politicky dozrál. Nenechává se svést pomluvou a záští, nýbrž si sám vytváří svou vlastní suveréní morální základnu a z té neochvějně vychází.

Poučili jsme se z dějin a máme konečně své vlastní zdravé sebevědomí – a tak to má být!

S volbou našich dosavadních prezidentů jsme, mimo T.G. Masaryka a Václava Havla, žádné štěstí neměli. Buďto to byly naprosto průměrné figury a nebo dokonce politicko-kriminální zločinci. Do této druhé kategorie bych zařadil Háchu, Gottwalda, Zápotockého a Husáka. Mají na svědomí desetitisíce obětí!

Edvard Beneš, svými „Benešovými dekrety“ eliminoval ústavu z roku 1920. Zasloužil se tím o hladkou bolševizaci ČSR a tím i o totalitní komunistickou diktaturu let 1948–1990.

Prezidenti Klaus a Zeman žádným přínosem pro český národ nebyli. Jeden kradl propisovací tužky a ten druhý byl málokdy střízlivý... Ačkoli na tuto skutečnost upozorňovala zápa-

doevropská masmédiá, český parlament, v tomto směru, nepodnikal žádné kroky. Mezinárodní ostuda narůstala!

Poslouchal-li český občan Zemanovy projevy, nabyl dojmu, že se jedná o jakési promyšlené „chytračení“ na obhajobu své vlastní osoby. Tedy, na rozdíl od Klause, který vypouštěl do éteru jeden nesmysl za druhým...

Ideologická volební agitace Andreje Babiše vzbuzovala dojem, že půjde cestou Klause a Zemanova, aniž by ovšem kradl propisovací tužky a v opilosti lezl po čtyrech...

S arogancí a pomluvou nemohl Babiš získat důvěru českého voliče, který mezitím politicky vyvrátil. Porazit Petra Pavla, onou primitivní taktikou, nebylo možné!

Dovolte mi prosím, abych nakonec citoval myšlenku nového

prezidenta, která se mi moc líbí:

„Rozumím i tomu, že mnozí teď cítí zklamání, protože jejich favorit nevyhrál. Zároveň ale vnímám to, že v této zemi nevidím vítězné ani poražené voliče. Vidím, že v této volbě vyhrály hodnoty. Hodnoty jako pravda, důstojnost, respekt a pokora. Jsem přesvědčený, že tyto hodnoty sdílí naprostá většina z nás. Rozhodně stojí za to, abychom se snažili, aby byly součástí našich životů a aby se vrátily na Hrad a do naší politiky. (...) Na závěr mi dovoluji říct, že za úspěch svého prezidentství budu považovat pouze a jen náš společný úspěch.“

Jan Berwid-Buquoy
(Zveřejněno rovněž na iDNES,
21.02. 2023 a Aktuálně.cz, 23.02.
2023).

SLAVNOSTNÍ PIETNÍ AKT ANZAC DAY A DEN VÍTĚZSTVÍ A OSLAVA 30 LET EXISTENCE ČAKO (22. 4. 2023, ZÁMEK TÁBOR – MĚŠICE)

V sobotu 22. 4. 2023 se v zámeckém areálu Tábor- Měšice uskutečnila tradiční výše uvedená PIETA ČAKO s položením velkověnce Uniformovaného

sboru ČAKO tentokrát ve spojení s oslavou 30. výročí založení (právní registrace ČAKO).

V krásném (slunečném a teplém) dni se sešlo cca 50 účast-

níků akce, kteří vyslechli projevy a pozdravy reprezentantů ČAKO (doc. P. Bílek, dr. J. Berwid – Buquoy, Ing. M. Tlamicha, Ing. J. Vitek, farář O. Soběslavský).

Prezident a generál ČAKO doc. P. Bílek tlumočil v úvodu PIETY zdravice čestných členů ČAKO, mnoha významných představitelů – státníků, akademiků, šéfů bezpečnostních sborů a Armády ČR, jakož i zahraničních partnerů spolupracujících s ČAKO. Celý akt i den byl provázen excelentní živou trubkou (Mgr. M. Trungelová) a duchovním slovem. Zazněl Pochod Radeckého, Svatováclavský chorál, Večerka a česká státní hymna.

Poté v zámeckém parku následovalo oceňované občerstvení z autentické c. a k. polní kuchyně se vzájemnou interakcí přítomných hostů.

Odpoledne byla sloužena slavnostní bohoslužba v zámeckém kostele s živými vstupy saxofonu a trubky (souběžně prohlídka zámeckých interiérů). Následoval ceremoniál ČAKO v Rytířském sále zámku – promluva doc. P. Bílka k současné bezpečnostní situaci a předání hodnostních a funkčních dekretů

tů nově přijatým členům ČAKO.

Následně ve freskovém sále zámku zazněl klavírní koncert klasické hudby (Mgr. Beránek), kdy některé skladby byly ztvárněny společně s trubkou. Celé vystoupení bylo doplněno slovem poezie P. Ermita.

Na závěr dne proběhla v zámeckém interiéru řízená degustace moravských vín předního českého vinaře a enologa Ing. L. Šlancara.

Po celé odpoledne se v zámeckém parku konaly střelby vedené O. Rochem, které u dětí i dospělých zaznamenaly velký zájem a ocenění (šlo o věrné repliky historických palných zbraní v soft provedení). Celodenní nabitý program se dočkal mnoha kladných ohlasů zúčastněných. Děkujeme!

Vedení ČAKO je přesvědčeno o velkém významu připomínání historických událostí (originální formou) pro současníky i budoucí generace, a to pro kultivaci kolektivní paměti národa.

ANZAC DAY upomíná na hrůzy 1. světové války a oběti válek i nedemokratických režimů a státního násilí obecně, DEN VÍTĚZSTVÍ je mementem zvěstev 2. světové války a nacismu – fašismu.

ČAKO vlastními silami a vlastními prostředky vybudovala Památník v zámeckém parku a posléze k němu přidala ještě Memoriál česko – německého usmíření tamtéž. Zásadním počinem ČAKO je i vybudování (slavnostní inaugurace v roce 2021) Památníku českým vojenským obětem misí NATO v rámci NATO Memorial Federation, který stojí spolu s hlavním Památníkem NATO ve francouzském Fréthunu.

Čest památce hrdinným předkům, kteří položili životy za naši svobodu!

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

NĚMECKÝ CÍSAŘ COBY NEJOBLÍBENĚJŠÍ „ČECH“

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy,
viceprezident a plk. ČAKO

V dějinách lidstva dochází někdy k roztomilým omylům. Ale proč ne, když to slouží míru a konstruktivní spolupráci? Češi a Němci společným úsilím v míru dokázali velkolepá díla. Proč ne i v budoucnu?

Jednoho krásného dne se na prohlídku mého barokního zámku v Táboře-Měšicích dostavila skupina studentů z Mnichov-

ské univerzity. Jejich vedoucí na mne vytáhl českou stokorunovou bankovku řka: „Pane kolego, mohl byste mi vysvětlit, podle jaké logiky je na české stokoruně německý císař?“

Moje odpověď ho poněkud zarazila: „Pane profesore, nejenže je na české stokoruně podobizna německého císaře, ale při lidovém plebiscitu zvítězil německý císař

„Pater patriae“ (Otec vlasti): Němců, Čechů, Italů a Francouzů...

jako nejpoblárnější Čech v dějinách našeho národa...“

Bavorák se musel podržet renezanční stěny zámku, aby neupadl: „Pane kolego, vždyt on český vůbec neuměl...“ Dovolil jsem si ho přerušit: „Pane profesore, budme upřímní, onen německý císař neuměl ani německy. Celý život mluvil pouze francouzsky a latinsky!“

Vraťme se však na půdu historických skutečností.

Německý císař Karel IV. byl českým, italským (lombardským) a burgundským (arelatským) králem. Všichni tyto národové ho nazývaly latinsky „Pater patriae“ (Otec vlasti). Takže byl „Otcem vlasti“ Němců, Čechů, Italů a Francouzů... To, že ovládal 5 jazyků je nepodloženou legendou. Je možné, že nějakou větu mimo latiny nebo francouzštiny ze sebe vypravil, ale o nějaké jazykové znalosti nemůže být řeči!

Přesto je jednoznačně doložitelné: Pro českou zem učinil nejvíc a nejraději se zdržoval v Praze. Dnešním vokabulárem by se dalo říci – **Karel IV. byl zakladatelem plodné a kreativní česko-německé spolupráce!** Proto byl i jemu vedením **České atlantické komise** (ČAKO) v tomto roce odhalen v zámeckém parku **Memorál česko-německého přátelství**. Památník je nápadem poručíka ČAKO, Mag. Bärbel Berwidové-Buquoyové (1. tajemnice Obvodního soudu, Berlín-Wedding v.v.), která se aktivně zasazuje o německo-české přátelství, ačkoli její znalosti českého jazyka jsou patrně podobné těm Karla IV.

To, co učinil německý císař pro českou zem, je nenahraditelným světovým historicko-kulturním bohatstvím:

Založení Univerzity Karlovy v Praze (1348), první univer-

zity tzv. Římsko-německé říše (Römisch-deutsches Reiches). Vzorem pro její uspořádání byly univerzity v Paříži, Bologni a Neapoli. Vyučovacím jazykem byla latina...

Postavení pražského hradu a kamenného Karlova mostu. Začátek stavby chrámu Sv. Víta. Postavení hradu Karlštejn. Založení Nového města pražského a dalších kulturně historických staveb...

Někdy se zapomíná i na to, že byl vynikajícím ekonomem. Aby zmírnil masovou nezaměstnanost v Praze, nechal v letech 1360 – 1362 postavit na Petříně tzv. „Hladovou zeď“ (Hungermauer). Bylo to opatření proti nastávajícímu hladomoru. Lze historicky prokázat, že to bylo v době středověku první sociálně pracovní opatření proti masové nezaměstnanosti v Evropě. Podobná opatření se začala ve světě praktikovat až ve 20. letech minulého století.

Doba Karla IV. je názorným příkladem velice plodné spolupráce mezi Čechy a Němci. Naším etickým úkolem je tedy eliminovat předsudky, které zde zasila komunistická totalita na základě 2. světové války a hanebného Protektorátu Čechy a Morava a tím navázat na tuto historickou spolupráci našeho krále a německého císaře Karla IV. Našemu snažení žehnej Bůh!

Jan Berwid-Buquoy

GENERÁL EMIL BOČEK ZESNUL

Ve věku 100 let zemřel 25.03. 2023 válečný veterán a poslední žijící český stíhací pilot Královského letectva (RAF), armádní generál v.v. Emil Boček.

Čest jeho památce!

Doc. Pavel Bílek,
Prezident a generál ČAKO

Služba v RAF (2. světová válka)

MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ (ČÁST 11: V SEVŘENÍ STÁTNÍ BEZPEČNOSTI TOTALITNÍ ČSSR)

„Budťo nám podepíšete, že s Vámi bylo slušně zacházeno, nebo Vám dáme ještě jednou přes držku...“ (Z polského samizdatu 1981)

Celý svůj život jsem zasvětil boji proti komunismu a proti lidské blbosti! Ačkoli v prvním případě jsem se stal spoluvítězem „studené války“, v druhém případě jsem dodnes nedosáhl žádného hmatatelného úspěchu...

V bývalém Západním Berlíně jsem přispíval svými antikomunistickými glosami do amerického vysílače RIAS (Radio In American Sector, CIA) a SFB (Sender Free Berlin, britský okupační sektor, British Intelligence Service).

Při jedné z návštěv ČSSR jsem byl dne 03.11. 1982, zatčen, 5 hodin vyslýchán a poté, coby „nežádoucí antisocialistický živel“ z ČSSR na 5 roků vyloučen...

StB mě vedla pod krycím jménem „Tlumočník“ a hodnotila mne tímto způsobem: „Zavádění diskuze na téma lidská práva a demokracie“, „Je ortodoxní katolík, zastává názory tzv. panevropanismu (sjednocení Evropy pod vedením NSR)“, „Objekt SPO TLUMOČNÍK navštívil v srpnu 1979 Jemnici, kde navázal řadu styků s civilními osobami. Bylo zjištěno, že ve městě Jemnice je dislokován

vojenský útvar (VÚ) 7481, který již v minulosti byl objektem zájmu vojenských přidělců a diplomatů z USA a Kanady“. „**Při fotografování...došlo k průletu L-39. Letoun prováděl přistávací manévry na letišti Aero Vodochody a byl tudíž nízko nad zemí. Objekt pohotově reagoval tím, že se snažil přistávající letadlo vyfotografovat a projevil zájem o typ letadla“.** „**Prověrkou BERWIDA bylo zjištěno, že jde o osobu nepřátelsky smýšlející, v jejíž činnosti lze spatřovat porušování zákonů ČSSR a zájmů světové socialistické soustavy“.** „**V jeho činnosti lze též spatřovat obhajobu fašismu“.**

Podal jsem si žádost o uznání statutu účastníka 3. odboje.

Celé 4 roky se nedělo vůbec nic.

Potom jsem obdržel, prostřednictvím tzv. „Etické komise České republiky“, vedené předsedou doc. JUDr. Janem KUDRNOU, Ph.D., zamítnutí...

Něco tak absurdního, hloupého a nekompetentního se mně nikdy nedostalo do rukou. Obsah pomlouvačného a urážlivého

ho pamfletu připomíná hodnocení „prodloužené ruky“ KSČ...

Zde je „přísně tajné“ hodnocení mojí osoby, prostřednictvím Správy StB, Praha, odbor 3a, 4 oddělení, ze dne 10.12. 1982:

Správa StB P r a h a

DVOŘÁKOVÁ Jitka, nar. 19.3. 1949, byt. Praha 1 - Dlouhá 39.

PhDr. IVANOV Miroslav, nar. 10.4. 1929, byt. Praha 5, Před Cibulkami 8.

FIŠEROVÁ, Zdena, nar. 25.11. 1931, byt. Praha 8 - Libeň, Nad Košínkou 1016 / 8.

Zavedený TS NÁKUP nepřinesl jiné poznatky, než zjištěné styky na výše uvedené osoby.

Cestou VKR Havlíčkův Brod bylo zjištěno, že objekt SPO TLUMOČNÍK navštívil v srpnu 1979 Jemnici, kde navázal řadu styků s civilními osobami. Zde se představoval jako trenér, právník, překladatel apod. **Bylo zjištěno, že ve městě Jemnice je dislokován vojenský útvar (VÚ) 7481, který již v minulosti byl objektem zájmu vojenských přidělců a diplomatů z USA a Kanady.**

V průběhu další prověrky bylo zjištěno, že objekt SPO TLUMOČNÍK dne 10. září 1980 na předem dojednané pozvání navštívil ředitele Výzkumného ústavu kovů s. Kubička. V průběhu návštěvy objektu v Panenských Břežanech byl objektu podstaven zpravodajce OP 4. oddělení 3a odboru, jako „vedoucí ZO Výzkumného ústavu kovů“.

Dle vyjádření BERWIDA byl cíl jeho návštěvy v získání dokumentačních materiálů týkajících se působení říšského protektora Heydricha v zámku v Panenských Břežanech. Svůj zájem zdůvodňoval tím, že otec objektu SPO TLUMOČNÍK měl údajně v tomto zámku pracovat v době okupa-

ce jako vězeň. Objektu SPO TLUMOCNÍK byla umožněna částečná prohlídka zámku a dovoleno vyfotografovat průčelí zámku. **Při fotografování tohoto průčelí došlo k průletu L-39. Letoun prováděl přistávací manévr na letišti Aero Vodochody a byl tudíž nízko nad zemí. Objekt pohotově reagoval tím, že se snažil přistávající letadlo vyfotografovat a projevil zájem o typ letadla.**

V průběhu prověrky objektu SPO TLUMOCNÍK byl za účelem jeho styků a cílů v ČSSR využit tajný spolupracovník (TS) FARÁŘ (TS 1b odboru 1. oddělení). Pomocí TS FARÁŘ bylo zjištěno, že objekt SPO TLUMOCNÍK se chystá napsat knihu „Heydrich - Legenda a skutečnost“, kde se snaží očistit Heydricha. Jiné StB poznatky nebyly pomocí TS FARÁŘ zjištěny.

Prověrkou BERWIDA bylo zjištěno, že jde o osobu nepřátelsky smýšlející, v jejíž činnosti lze spatřovat porušování zákonů ČSSR a zájmů světové socialistické soustavy. Kritizuje postup čl. úřadů proti pravicovým osobám. Prohlašuje o sobě, že je spoluautorem dopisů zaslaných L.I. Brežněvovi a G. Husákovvi, v nichž je kritizován postup proti disidentům. Zejména měl zájem navazovat kontakty s pracovníky státního archivu, jejichž prostřednictvím získával dokumentační materiály. V jeho činnosti lze též spatřovat obhajobu fašismu.

Při posledním pobytu v ČSSR byl BERWID dne 8.11. 1982 předvolán na KOPV Praha, kde byl dle § 19 zák. O SNB č. 40/74 Sb. s ním proveden pohovor s cílem objasnit jeho činnost na území ČSSR. BERWID se k předemtným otázkám vyjádřil v obecné poloze, v zásadním rozporu se zjištěnými agenturními poznatky. **V závěru pohovoru bylo pracovníkem KOPV BERWIDovi sděleno, že jeho činnost byla charakterizována jako závadová, neslučitelná se zájmy ČSSR, jeho přítomnost na území ČSSR je nežádoucí a proto mu byl vysloven zákaz pobytu.**

Zákazem pobytu BERWIDA nebyly poškozeny zájmy ČSSR. Současně s vyslovením zákazu pobytu byl BERWID zařazen do indexu nežádoucích osob na dobu 5 let.

Prověrka BERWIDA byla ukončena realizací - výkazem preventivního opatření (pohovorem a vyslovením zákazu pobytu na území ČSSR na dobu 5 let).

Jelikož **vyslovením zákazu pobytu bylo zamezeno další nežádoucí činnosti BERWIDA na území ČSSR,** navrhuji svazek SPO TLUMOCNÍK r.č. 29661 uložit do archivu SEO FMV na dobu 10 let.

Vypracoval: poručík Uher
S c h v a l u j i:
náčelník 4. oddělení
nadporučík Procházka Jaroslav

Ze zápisu je patrné, že StB a kontrarozvědka ČSSR byly přesvědčeni o tom, že jsem agentem nějaké západní výzvědné služby, ale nevěděly pro koho pracuji (Poznámka autora: tehdy BND / SRN/ a RIAS = americká odbočka CIA, Západní Berlín). Neustále se snažily mne přistihnout při nějaké špionážní činnosti, což se jim nedařilo...

To, co zmiňuje důstojník StB jako „pohovor s cílem objasnit jeho činnost na území ČSSR“, nebyl žádný „pohovor“, nýbrž tvrdý pětihodinový výslech StB, kdy jsem nesměl nic jíst ani pít a ani mě nepustili na záchod. Po pěti hodinách naprostého psychického i fyzického vyčerpání jsem si namočil do kalhot...

Nikdo na mne rukou ani nepsáhl, ale psychicky mě dovedli do takového stavu, že jsem měl dojem naprosté bezmocnosti. Mohou si se mnou dělat, co se jim zamane - nemám vůbec žádná práva, záleží pouze na nich - když mi napaří 10 let a nebo, když mě dokonce popraví, není žádné odvolání. Měl jsem strach, obrovský strach, ale přesto jsem jako ve snu odporoval:

„Trvám na tom, že Hašek komunistou nikdy nebyl, nýbrž byl

pražským bohémem. To, co píše sovětský haškolog Alexander Dunajevský, je manipulace s archivními prameny, kde mnoho z nich jsou pouhé padělky. Švejk není žádnou socialistickou literaturou, nýbrž společenský protiklad katapultovaný na úroveň grotesky...“ To moskevská centrála KGB nerada slyšela a její pražští přísluhovači - StB, rovněž ne!

Když jsem se vrátil do svého pražského přístřeší, asi půl hodiny jsem jenom zvracel.

Během výslechu byla řeč o deseti letech zákazu vstupu na území ČSSR, ale nakonec všechno zkrátili na pět let. Proč, to nevím. Ovšem strach nepolevoval - pustí mě vůbec přes hranice domů do Západního Berlína?

Generál GORDON (British Army, Intelligence Corps, Západní Berlín) mě ujišťoval: „Švejku, když Vás chytanou, ke všemu se přiznejte, jinak Vás umlátí k smrti. Královna Vás odtamtud vytáhne...“

Zatím nebylo k čemu se přiznávat, ale kdyby k tomu došlo, královna bude tahat z kriminálu mne a vymění mě za prášek na praní nebo čokoládu, ale co s mými spolupracovníky pplk. JUDr. Zdeněk NEČACKÝ (Ministerstvo vnitra), „pplk. ČENDA“ (Ministerstvo obrany), Ing. Vladimír SVOBODA (Ústřední výbor KSČ) a další. Ty odnikud královna tahat nemůže. Já jsem britský důstojník ale oni jsou vysokými funkcionáři komunistického režimu - **zde se jedná o velezradu.** Tam je jediná možnost - trest smrti!

Cítil jsem obrovskou zodpovědnost. Oni všichni pro mne pracovali a dostávali ode mne za to symbolickou odměnu - americké gramofonové desky. Nyní jsem jim nemohl ničím pomoci a sám jsem se nacházel v obrovském maléru.

Nakonec všechno dobře dopadlo - státní hranici ČSSR jsem překročil do SRN dne 8.11. 1982 v oblasti přechodu Pomezí. Tím byla aféra pro všechny účastníky uzavřena.

Nakonec bych chtěl zde citovat výrok amerického generála George PATTONA, který je umístěn, na Památníku ČAKO, padlým českým vojákům v zahraničních misích (NATO MEMORIAL, Fréthun, Pas de Calais, severní Francie): „**Je lepší bojovat za něco než žít pro nic!**“

Jan Berwid-Buquoy

Památník padlým českým vojákům, NATO Memoriál, Fréthun, Pas de Calais, Severní Francie. Zleva do prava: „Duchovní otec ČAKO“ Ondřej Soběslavský a Ing. Miroslav Tlamiča, pplk. v.v. Finanční sponsoring pomníku: Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy, viceprezident a plukovník ČAKO.

DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY

Rubriku vede Jitka Samcová

ZPACKANÝ ATENTÁT

O atentátu na zastupujícího říšského protektora Protektorátu Čechy a Morava **Reinharda Heydricha** byla již napsána celá řada knih, a to nejen v češtině.

Všechny tyto publikace mají ovšem jednu vadu - publikují totiž neustále jedno a to samé! Místy se zdá, jako by události opisoval jeden autor od druhého... Bádání v archivech je velice

náročné na čas. Opisování jednoho od druhého je naopak velice snadnou záležitostí...

Sledujete-li však kauzu pečlivým studiem britských, německých i českých archivních pramenů nebo vedete dialogy s očitými svědky, jako byl můj strýc Dr. Ing. Rudolf Svoboda (kapitán 310. perutě RAF a pobočník majora H. Pritcharda při přípravě atentátu na R. Heydricha, v letech 1940–1968 agent britské MI-6) a rovněž s Linou

Heydrichovou, manželkou zastupujícího protektora, či s Karolou Frankovou, manželkou K. H. Franka, státního tajemníka Úřadu říšského protektora, **získáte naprosto odlišný obraz tehdejších událostí...**

Při této příležitosti mne napadá příběh, který se udál 12. 6. 1731 u Philippsburgu (dnešní SRN). Britský vojevůdce vévoda Berwick zůstal ležet těžce zraněný na bitevním poli a umíral. Kolem něho se shro-

Heydrichovo služební auto po atentátu...

máždili mladí důstojníci a jeden z nich promluvil: „Vaše vévodská Výsosti, vy umíráte s obrovskými zkušenostmi, které jste během svého života získal. Řekněte nám Vaši největší pravdu Vašeho života. My ji budeme potřebovat.“

Vévoda Berwick pohlédl na kolem stojící důstojníky a pravil:

„Everything is different!“ (Všechno je jinak!).

Atentátníci Josef Gabčík a Jan Kubiš, kteří provedli atentát na Heydricha, bezpochyby hrdinové byli. Otázkou pouze zůstává, zdali toto hrdinství, tak jak bylo provedeno, bylo vůbec nutné.

Následkem byla krutá perzekuce českého obyvatelstva a vypálení dvou obcí – Lidic a Ležáků.

Atentát, jak ho plánovali major Alfred Cecil Hesketh Pritchard (velitel československého oddělení SOE v Londýně) a kapitán Dr. Ing. Rudolf Svoboda (asistent majora Pritcharda), měl proběhnout **úplně jinak, aniž by padlo podezření na podzemní odboj a české obyvatelstvo...**

Vypálení Lidic a Ležáků, tak jako popravy a perzekuce, by vůbec nenastaly...

To vše se dočtete v publikaci **Zpackaný atentát**. Knihu lze objednat ve vydavatelství a tiskové agentuře „**Karmášek**“, K. Weise 2619, 370 04 České Budějovice, ISBN 978-80-87101-70-4, cena: **320,- Kč**.

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy,
viceprezident ČAKO
(Autor)

NEZNÁMÍ HRDINOVÉ

Rubriku vede: JUDr. Jitka Lenková

Nezvěstný příslušník RAF nalezen

Právě letos uplyne 110 let od narození jednoho z méně známých hrdinů z řad našich příslušníků RAF, technického důstojníka 310. československé stíhací perutě RAF ve Velké Británii Františka Bekra. Dondávna však jeho životopis končil rokem 1949, kdy po pokusu o překročení západní hranice Československa a návrat do Anglie, byli František Bekr a s ním i jeho manželka a malá dcera prohlášeni za pohřešované.

František Bekr se narodil 28. července 1913 v obci Pecka

u Nové Paky, v rodině mistra tehdejší továrny Neumann a synové Františka Bekra staršího. V tomto městysu strávil rané dětství, po smrti matky se s otcem odstěhoval do Lán u Lázní Bělohradu. Zaměření na letectví si František Bekr zvolil už v chlapeckém věku – vystudoval průmyslovou školu podniku Aero a následně Obchodní akademii.

V armádě a do odboje

Vojenskou službu nastoupil u Leteckého pluku 1 T. G. Masaryka v Praze-Kbelích, u kterého byl zařazen do poddůstojnické školy. V letech 1936 – 1937 pak ještě absolvoval kurz pro rotmistry zbrojní služby v Olomouci.

Po německé okupaci a zřízení Protektorátu Čechy a Morava v polovině března 1939 se tehdy šestadvacetiletý František Bekr, stejně jako tisíce dalších Čechů, se situací odmítl smířit a snažil se zapojit do zahraničního odboje.

Koncem srpna 1939 se přes Slovensko, Maďarsko a Jugoslávii dostal do Bejrútu a odtud lodí

do Francie. Československá jednotka byla zřízena v Agde k 29. září 1939. František Bekr se zde prezentoval už 21. října. Zařazen byl nejprve k 1. pěšímu pluku do funkce zbrojního důstojníka, na jaře 1940 byl převelen k doplňovacímu středisku československého letectva v Bordeaux.

Konečně v Británii

Po kapitulaci Francie 22. června 1940 byla větší část československých vojáků evakuována do Velké Británie. František Bekr byl přijat do Dobrovolnické zálohy britského Královského letectva v Cosfordu, absolvoval kurz letecké teorie v Hednesfordu a následně, od 1. května 1941, byl zařazen jako mechanik v hodnosti seržanta k 310. československé stíhací peruti v Duxfordu. Zde působil dva a půl roku a poté, po měsíční přípravě, byl povýšen na poručíka a zařazen jako technik k 12. operační výcvikové letce (OTU) nedaleko Bensonu v jižním Oxfordshiru.

V posledních letech války působil postupně jako styčný

František Bekr

důstojník Inspektorátu československého letectva u Velitelství 42., následně 43. skupiny v Londýně a u 13. servisní jednotky v Henlow. Ještě před svým návratem do vlasti byl povýšen na kapitána letectva.

Ztraceni na útěku

Zpět do Československa se vrátil 19. srpna 1945, a to i se svou anglickou manželkou Mary Edith (roz. Snowden), s níž se oženil už v srpnu 1941, a s malou dcerkou Drahomírou Valerií (*1943). Přivítání bylo důstojné – ještě téhož roku získal hodnost nadporučíka letectva v záloze i řadu vyznamenání za svou válečnou činnost – Čs. válečný kříž 1939, Čs. medaili Za chrabrost, Čs. medaili Za zásluhy I. stupně a Čs. vojenskou pamětní medaili. Ve vojenské službě byl až do 15. června 1946.

Rodina Bekrových se usadila v Jablonci nad Nisou a František si zavedl prodejnu s broušeným sklem. Klidného života se ale Bekrovi nedočkali – narůstající problémy po Únoru 1948 přiměly rodinu k úvahám o emigraci. Před tím dali ještě příbuzným do Lánů vědět, že se chystají překročit západní hranice a vrátit se do Velké Británie. O tom, zda se jim tento záměr podařil, však už žádnou zprávu nepodal. Od roku 1949 tak byla celá rodina Bekro-

Letiště Duxford, dnes muzeum, kde F. Bekr sloužil.

vých pohřešována. Příbuzným ani nikomu jinému se už nikdy neozvali.

Pátrání na místě

S dotazem, zda by nebylo možné po osudech této rodiny zahájit pátrání, se na mě před časem obrátila Věra Kociánová z Bekrovy rodné Pecky. Podařilo se mi navázat s britskými odborníky Peterem Coxem a Brianem Bussem z Horley History Society, kteří údaje získané z českých zdrojů ověřovali přímo na místě, kam nové stopy vedly – v městečku Horley.

Po více než šedesáti letech se nakonec podařilo prokázat, že František Bekr a jeho rodina nezahynuli při přechodu hranic Československa, jak se dosud mlčky předpokládalo, ale úspěšně dorazili do Anglie.

Nejdůležitějším dokumentem, který toto potvrzuje, je seznam cizinců naturalizovaných ve Velké Británii k 1. červenci 1959. Otiskly ho noviny London Gazette 28. srpna 1959 a František Bekr z Československa je zde uveden jako obchodník, přesněji vývozní manažer v oboru klenotnictví, bytem v Horley v hrabství Surrey. Ve starých telefonních seznamech z let 1965 – 1979 se podařilo ověřit, že Bekrovi žili v Horley v domě nazývaném Bournhurst. Ten však už dnes nestojí – před nedávnem byl zbořen a na jeho místě byl postaven blok bytových domů.

Domů se už nevrátili

Další zmínkou o rodině Bekrových je oznámení o zasnoubení Valerie – jediné dcery pana Františka a paní Mary Bekrových z Bournhurstu v Horley – s Peterem Doylem, synem soudce Briana Doylea, které otiskly noviny The Times v úterý 29. února 1972.

Později se Bekrovi přestěhovali do oblasti Northumberland do okresu Cumberland, dnes Cumbria, na severu Anglie, kde se mimochodem také v roce 1943 narodila jejich dcera. Je možné, že odtud pocházela rodina manželky Františka Bekra. Informace o tom, čím se jednotliví členové rodiny zabývali a jak žili, se získat nepodařilo. Jisté však je, že zde jejich životy končí. V únoru 1990 zemřela Mary Edith Bekrová a v lednu 1998 v městě Barrow-in-Furness její dcera Drahomíra Valerie Doyle. Život peckovského rodáka, technického důstojníka 310. československé stíhací perutě Královského letectva Františka Bekra skončil v únoru 2000. Proč o sobě z Británie nedali vědět alespoň svým příbuzným, vědí jen oni sami.

Jitka Lenková, foto autorka, www.sla-most.cz, facebook, zdroj: Věra Kociánová, František Bekr a jeho rodina přežili!, Listy Peckovka 2013

Jitka Lenková

NAPSALI O NÁS JINÍ

Vážený autore, ani po r.89 se zde nic nezměnilo a především zůstaly zákony téměř stejné. Klíčové

funkce ovládli členové Prognostického ústavu KSČ, soudci z lidu dále soudili, nomenklaturní kádry

ještě povýšily. Společnost je rozpolcená...Díky Vám a nenechte se otrávit místními členy NF. Vaše

blogy svědčí, že to možná není tak beznadějně.

Jiří Čtř

Pane Dr. Buquoyi, vaši knihu Zpackaný atentát jsem četl. Jedná se z vaší strany o vynikající profil odvahy. Nenechte se odradit nějakým Kudrnou z Etické vládní komise a pokračujte dál. Takové lidi, jako jste Vy, republika zoufale potřebuje.

P. B., Praha

Pane doktore, doporučoval bych Vám vrátit se do Němec-

ka, Francie, Anglie nebo odkud ti vaši předkové k nám přišli v době 30. leté války. V Česku jste hlasem volajícím na poušti. To nemá vůbec žádnou cenu...

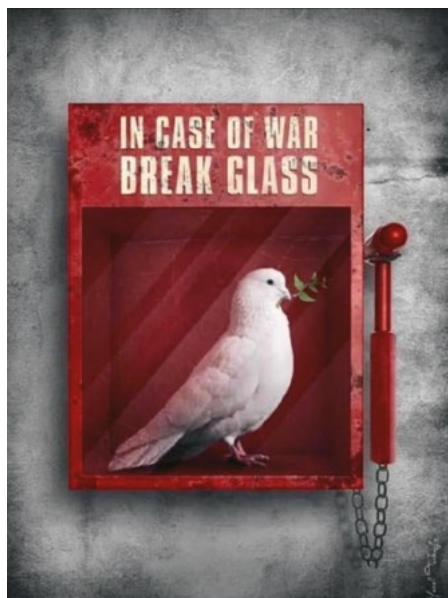
Zdeněk Herl-Stolt, Berlín

Můj celoživotní postoj je: **Lidská důstojnost a soukromý majetek jsou nedotknutelné.** Nemohu uznat žádný režim, který zbavuje člověka soukromého majetku okrádáním, ať se to nazývá „zestátnění“, „znárodnění“, „združstevnění“ atd. Základem naší demokratické

civilizace a blahobytu je křesťansko-židovské náboženství. **Lidská důstojnost a soukromý majetek výrobních prostředků jsou jediným předpokladem pro svobodné volby, maximální osvětu a materiální blahobyt...**

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy, absolvent jedné z nejprestižnějších univerzit na světě **Freie Universität Berlin**, Západní Berlín

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA

„V případě války, rozbijte skleněné okénko kladívkem“
(Fotodokument zaslal CZAFO, Lucke De Bucquoy, Belgie)

Ruská vojenská politika současnosti: „Je obdivuhodné, jak si kážete do vlastního hnízda.“

„Jakýpak zastavit válku, ty vole jeden! Vždyť jsme ještě ani nezačali...“
(Z amerického vojenského humoru)

„Náš národ nevedl žádnou válku již celá staletí. Nevím tedy, proč nám pořád dávají ta vyznamenání“
(Z australského vojenského humoru)

„Pánové, tak jak to momentálně vypadá, rozhodl jsem se v mojí další vojenské kariéře pokračovat jako prodavač v cukrárně...“
(Z amerického vojenského humoru)

**"Ať už si myslíš, že
to dokážeš, nebo
že to nezvládneš,
pokaždé máš
pravdu."**

Henry Ford

**Většina důležitých věcí na světě
byla dokončena lidmi,
kteří pokračovali v práci,
i když se zdálo,
že už není žádné naděje.**

*** Dale Carnegie**

OBSAH

SLOVO PREZIDENTA	2
DNY VÍTĚZSTVÍ.....	2
KORUNOVACE.....	3
ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA STAVITELÉ MOSTŮ MEZI ČECHY A NĚMCI.....	3
V DUCHOVNÍM SRDCI RAF.....	4
ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA NOVÝ PREZIDENT - - NOVÁ NADĚJE... ..	6
SLAVNOSTNÍ PIETNÍ AKT AN- ZAC DAY A DEN VÍTĚZSTVÍ A OSLAVA 30 LET EXISTENCE ČAKO (22. 4. 2023, ZÁMEK TÁBOR - MĚŠICE)	7
NĚMECKÝ CÍSAŘ COBY NEJOBLÍ- BENĚJŠÍ „ČECH“	8
MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ (ČÁST 11: V SEVŘENÍ STÁTNÍ BEZ- PEČNOSTI TOTALITNÍ ČSSR).....	10
DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY .	12
NEZNÁMÍ HRDINOVÉ	13
NAPSALI O NÁS JINÍ	14
VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA ...	15
CITÁTY K ZAMYŠLENÍ.....	16

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF), vychází čtvrtletně v nákladu 1000 výtisků.

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Telefon: 607 935 400, e-mail: jan.berwid-buquoy@arcor.de. Nevyžádané příspěvky se nevracejí!

Grafická úprava Tiskárna Karmášek.

Redakční rada: Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy (šéfredaktor, zpravodajství z domova i ze světa), JUDr. Jitka Lenková (zástupce šéfredaktora, známí i neznámí hrdinové), docent JUDr. Mgr. Pavel BÍLEK, Ph.D. (Slovo prezidenta a odborné články), Eugen Berwid (aktuální zprávy z domova i ze zahraničí), Zdeňka Pustayová (fotodokumentace), Jaroslav Prošek, MBA.

Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se souhlasem prezidia ČAKO.

Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory prezidia ČAKO.

Výtisky CZAF jsou neprodejné.